

Epilógus

Sokéves kutatómunkám eredménye e könyv, amelyben a román emlékünnepek székelyföldi evolúcióját és jelenkori megkonstruálását dokumentáltam részletesen, és amelynek alapját a 2016 szeptemberében megvédett doktori disszertációm képezi.

Kutatómunkám hipotézisei beigazolódtak, a kiadvány elején megfogalmazott feltevéseim erős korrelációt mutatnak a valós ünnepek során bekövetkező jelenségekkel: a román emlékünnepek székelyföldi lebonyolítása manapság erőteljes interetnikus színezettel bír, országos viszhangot megütő dramatizált és mediatisált formában zajlik, célja a helyi románság felfokozott identitásartikulációs vágyának kifejezésre juttatása és támogatása a központi hatalom részéről. Ennek a támogatásnak a határai igen tágra értelmezettek, olykor abszurd méreteket öltenek: a tábla- és szimbólumháborúktól, a szélsőséges csoportok felvonulásain, a magyarokat sértő és megfélemlíteni szándékozó bekiabálásaikon keresztül egészen a terrorista-vádig terjednek.

A román emlékünnepek magyar médiareprezentációjának vizsgálata arra is rávilágít, hogy az elmúlt évek központilag támogatott és az országos média szintjén is nagy visszhangot hallató háromszéki románság emlékünnepeinek mesterségesen kreált interetnikus feszültségkeltései a román–magyar együttélés során közösen kialakított szimbolikus határok mesterséges megváltoztatását célozzák. A médiareprezentáció a magyar közösség azon igényét is közvetíti, miszerint tekintettel december elseje ünneplésének századik évfordulójához kapcsolódó többéves ünnepegsorozatára, szükséges és időszerű lenne a román politikai és emlékünnepek-kultúra megreformálása, és szorgalmazza a magyar kártya folyamatos kijátszása helyett az interetnikus kapcsolatok és az azokról való politikai és közgondolkodás demokratikus mederbe terelését.

Köszönetnyilvánítás

E könyv többéves kutatómunka eredménye, melynek során témavezetőm, Pozsony Ferenc professzor útmutatásai, szakmai tanácsai a legnehezebb pillanatokban is segítettek munkám. Ezúton szeretném hálámat kifejezni szakmai, erkölcsi és emberi támogatásáért és kitartó biztatásáért, mely nélkül e mű nem születhetett volna meg.

Külön köszönöm mentoraim (Keszeg Vilmos, Tánczos Vilmos professzorok és Veres Valér egyetemi docens) és opponenseim (Bodó Julianna, Keményfi Róbert és Rostás Zoltán professzorok) hasznos szakmai tanácsait, tartalmas és konstruktív kritikáit, észrevételeit, melyek alapján szakmailag és módszertanilag megalapozottabbá tehettem munkám.

Szeretnék köszönetet mondani Schöpflin György és Kósa Ádám Európai Parlamenti képviselőknek is, akik lehetővé tették, hogy munkám mellett a kutatást is folytathattam, és erkölcsileg támogattak disszertációm megírásában, illetve e könyv elkészítésében.

Végezetül hálásan köszönöm családomnak és barátaimnak, különösen férjemnek, Pataki Gábor Zsoltnak, hogy mindig és minden körülmény között támogatták kutatómunkámat, kitartó biztatásukkal és áldásos tevékenységükkel segítették e mű elkészítését.

